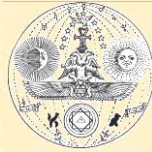

NATURA NATURANS και NATURA NATURATA¹

Από τον Κυρίαρχο Μεγάλο Γενικό Ιεροφάντη, Κυρίαρχο Μεγάλο Διδάσκαλο
Roberto Randellini

33° 90° 97°

Τα τελευταία γεγονότα (με την εμφάνιση του Κορονοϊού) αποδεικνύουν με τον πλέον έμπρακτο τρόπο, ότι ο άνθρωπος είναι ανέτοιμος να αντιμετωπίσει έκτακτες καταστάσεις που έχουν απρόβλεπτες συνέπειες. Ένα μικροσκοπικό πλάσμα, μη ορατό από το γυμνό ανθρώπινο μάτι κρατά σε έλεγχο όλη την ανθρωπότητα. Παρά τα επιτεύγματα της επιστήμης ο άνθρωπος αποδεικνύεται σήμερα «Μαθητής».

Από μία ανώτερη θέαση οφείλουμε να θέσουμε τους εαυτούς μας σε «σιγή» για να διαλογισθούμε πάνω στα αίτια αυτής της εκδίκησης της Μεγάλης Μητέρας Φύσης προς τα παιδιά της. Τότε θα αντιληφθούμε με πόση χαρισματική σκληρότητα συμπεριφερόμαστε στη Δημιούργημα του Θεού σε αυτή την «εποχή του Σιδήρου» που διανύουμε.

Ζώα τα οποία πριν γεννηθούν, για να μας υπηρετήσουν ως γεύμα, είναι φυλακισμένα, δεμένα και ταλαιπωρημένα, δάση κατεστραμμένα και πυρπολημένα, μολυσμένοι και λεηλατημένοι ωκεανοί για εμπορικούς λόγους.

Κάθε ένα αυτών των πλασμάτων κλαίει ζητώντας δικαιοσύνη και σεβασμό. Δεν είναι η ηθική για την θανάτωση που μας ενδιαφέρει εδώ, αλλά η έλλειψη σεβασμού στο στιγμιαίο πόνο μιας δημιουργίας. Τα ονομαζόμενα «κτήνη» αποτελούν μέρος αυτής της δημιουργίας, μέρος του Όλου και επομένως του Θεού, και ως τέτοια οφείλουμε να τα δούμε. Αρχαίοι πολιτισμοί που ήσαν συνδεδεμένοι με αξίες, αρχές ιερές και παραδοσιακές, έδειχναν μεγαλύτερο σεβασμό στη φύση και τα δημιουργήματά της. Οι ιθαγενείς Αμερικανοί, κάθε φορά που ένα ζώο θανατωνόταν για τροφή ή το δέρμα του, κάθε φορά που ένα ξύλο κοβόταν για καύση, απήγγειλαν προσευχές για την θανάτωση ενός μέρους της φύσης ζητώντας συγχώρεση για την αιματηρή ή βίαιη πράξη τους. Μιλούσαν για το «πνεύμα» του ζώου, ή το «πνεύμα» του ξύλου και ευχαριστούσαν τον Wakan Tanka για το δώρο που αποκόμιζαν από την Μητέρα Φύση!

Wakan Tanka

Η υπερβολική απόλαυση και ο περιττός καταναλωτισμός μας θυμίζουν σήμερα ότι η επονομαζόμενη «πρόοδος» είναι ουσιαστικά γελοία, και δόθηκε στην ανθρωπότητα με σκοπό να την

¹ ΣτΜ: Έκφραση που δηλώνει: Φυσίωσα Φύση και Φυσικοποιημένη Φύση ή αλλιώς ο Θεός Δημιουργός και το Δημιούργημά του ή η Πνευματική και η Υλική διάσταση της Δημιουργίας.

αποκοιμίσουν να την αναισθητοποιήσουν να την παραπλανήσουν και να την οδηγήσουν να αγκαλιάσει ένα παραπλανητικό μη ρεαλιστικό όνειρο εν ονόματι μιας δήθεν ισότητας μεταξύ ανθρώπων.

Τί πρέπει επομένως να κάνουμε μέσα σε αυτή τη θάλασσα θλίψης πόνου και ένδειας; Τί πρέπει να κάνουμε για να μεταφέρουμε ένα χαμόγελο, μία ελπίδα, μία αχτίνα φωτός που μπορεί να μας φωτίσει βεβαιώνοντας ότι τίποτε δεν χάθηκε, ότι υπάρχουν ακόμη θύλακες αντοχής ενάντια στη βεβήλωση των ιερών και του Θεού;

Ο Τύπος Μισραΐμ Μέμφις μας παροτρύνει τώρα περισσότερο από ποτέ να επιστρέψουμε την Αίθουσα των Στοχασμών ή Διασκεπτήριο για να ξαναβρούμε τις δυνάμεις που θα μας οδηγήσουν στην αναζήτηση μέσα μας εκείνης της θείας σπίθας που είναι ορατή έκφραση της υπέρτατης Ισχύος. Να ξαναζήσουμε εκείνη την εμπειρία που θα μας βοηθήσει να βρούμε το Χαμένο Λόγο κατακτώντας ανανεωμένη δύναμη και ρώμη. Η ακροστιχίδα V.I.T.R.I.O.L. (*Επισκέψου το εσωτερικό της γης και ανορθώμενος θα βρεις την απόκρυφη λίθο*) θα επιστρέψει μέσα μας ως ζωντανή φλόγα, καθαρτήρια και δονούμενη, ως νήμα που θα μας συνδέσει με όλες τις δημιουργίες.

Καθήκον κάθε Τέκτονα και κάθε Τεκτονίδας είναι να αναζητήσει την Αλήθεια μέσα στον ίδιο του τον εαυτό παράλληλα με το να είναι το παράδειγμα σε όλη την ανθρωπότητα με τις πράξεις του, αναδεικνύοντας παραδοσιακές αξίες όπως η τιμιότητα, ο σεβασμός του λόγου, η τιμή, η ανοχή και ο σεβασμός όλων των όντων όχι μόνον των ανθρώπων, διασπείροντας παράλληλα λίγη από εκείνη την ελπίδα την απαραίτητη για την αποφυγή των υλικών βασάνων.

Στην έρημο και στον λαβύρινθο, την μοναξιά και στην αμφιβολία, στην Μεγάλη θάλασσα των ανθρώπινων παθών μας η Φωνή του Θεού ηχεί πάντοτε και παντού «σε όποιον επιθυμεί» να ακούσει. Ηχεί ως «Καμπάνα της σιωπής» έναν μυστηριώδη κραδασμό που διαπερνά τις καρδιές μας και τη νόησή μας, που δεν μας αφήνει να νοιώσουμε ποτέ μόνοι και που μας επιστρέφει αξιοπρέπεια και ελπίδα στην καθημερινή μας ζωή.